

Mọi bạn đọc väa là truyện ngắn väa là lịch sử nä c nhà.

CHÚ TIỀU CHÙA CẢNH PHÁP

Một buổi chiều, khi số Khánh Vân đang dạo bộ ngắm hoa ở sân sau thì chợt nghe tiếng người ồn ào đầu phía trước. Chú tiều Công Sơn từ ngoài đi vào lật đật lui gần số thäa:

- Bäch thäy, không biết ai đã đem một đứa bé trai bỏ trước cửa chùa. Nó đang khóc dữ quá. Cũng có một số thôn dân đang đứng quanh đây bàn tán xôn xao, xin thäy ra xem thä.

- Mô Phật, đó thäy ra xem sao!

Số thông thä đi trước, tiều Công Sơn cũng vội gót theo sau. Nghe người dân đang đứng quanh đứa trẻ thäy số đi ra thì đứng häng vä số chớp tay xá và nói nhỏ đứng loät:

- Nam mô A Di Đà Phật!

- Mô Phật, chào các đàn vị!

Một người đàn bà thäa:

- Bäch thäy, không biết con ai đem bỏ đây, nó khóc quá mà ai bế ng nó cũng không chịu. Chúng con đứng thä chờ đợi nhưng không thä nào làm nó nín. Tôi nghĩ phải đứng ng nhìn trông käu quá!

Đứa trẻ trước mắt nằm ngäa trên một tấm vải thô màu nâu, đang quä tay quä chân khóc dữ dội. Số Khánh Vân tiến lui gần đứa trẻ, đứng nhìn nó. Đứa trẻ bế ng im bät chăm häm nhìn lui số rồi vän tay lên như đòi bế ng. Mọi người có vẻ ngạc nhiên lắm. Số quay lui hỏi:

- Thä các đàn vị có ai biết đây là con ai và người nào mang nó lui bỏ đây không?

Một người đàn ông thäa:

- Bäch thäy, con đang gánh củi ngang qua đây thì thäy một người đàn bà từ nơi này đi ra có vẻ häp täp lắm. Ban đứng con không để ý làm gì nhưng sau đó con nghe tiếng trẻ khóc, con ngạc nhiên nhìn lui thì thäy đứa trẻ này, khi quay người đàn bà đã khuất đứng một rồi. Con lui gần thì đứa trẻ càng khóc thét lên, con phải đi ra. Kể đó nhưng người này kéo lui, thäy đứa trẻ đứng ng ai cũng muän bế ng nhưng hä ai đứa trẻ tay đứng là thäng nhä lui hét lên. Không ngä bây giờ thäy thäy nó lui im thin thít và đòi bế ng như vậy, kể cũng là một số lạ. Con nghĩ có thể đứa trẻ này có duyên với chùa.

Nhà số người xuống cänh đứa trẻ, nó mỉm cười với tay lên nhưng nhà số không bế ng, nói với mọi người:

- Bây giờ các đàn vị hãy giúp thäy dò tìm người nào đã đem con bỏ lui nơi này. Tìm ra, thäy số có cách nói chuyện và tìm gì pháp giúp thân nhân đứa trẻ. Thäy nghĩ người nào đó chắc có một niềm khổ tâm. Trong khi chờ đợi tìm ra tông tích đứa bé, thäy như một đàn vị nào đó đem đứa bé về săn sóc, chùa có thể phä cäp cho về một vị tốt. Thäy xem đứng ng đứa trẻ này không phải tấm thäng đâu. Nào, nó nín khóc rồi, đàn vị nào lui bế ng nó về đi!

Một người đàn bà tiến lui:

- Thäy đứng con lo vị c này cho!

Nhäng khi ngä i đàn bà đäa tay toan bä đäa trä thì nó giäy näy và khóc thét lên. Ngä i đàn bà cä gäng mäy län nhäng vô hiäu.

- Thôi, con xin chäu!

Mäy ngä i khác đäu thay nhau thä bäng nhäng đäa trä nhät quyät không chäu và cä mät mäc đòi sä Khánh Vân. Sä Khánh Vân gäi chú tiäu Công Sän läi bä thì ngä i ta läi ngäc nhiên thäy đäa nhä nín khóc và chäu cho bäng. Mäi ngä i đäu cä i :

- Thôi, quä là thäng nhä có duyên väi Phät räi!

Sä Khánh Vân läy làm lä bän khiän tiäu Công Sän bäng đäa nhä vào chùa. Khi đä c tiäu Công Sän bäng đi vào cäng thì thäng bé nhỏän miäng cä i có vä thích chí. Sä Khánh Vân thäy väy cũng cä i, quay läi nói väi mäi ngä i :

- Mô Phät, bäy giä täm thäi cä yên yên nhä väy đä. Nhäng thäy nhä các đàn viät phäi tìm gäp tông tích thân nhân đäa trä cho thäy nhä!

- Bäch thäy, chúng con sä cä gäng.

*

Tä khi chú bé đä c đäm vào chùa, tiäu Công Sän phäi bän rän hän mät chút. Tuy thä, đä bù läi, cái không khí trong chùa läi khäi säc vui vä hän. Chú bé không mäy khi khóc, không làm näng. Nhäng khi sä Khánh Vân và tiäu Công Sän bän kinh kä hoäc công viäc, chú bé mät mình đùa nghäch vui vä väi mäy món đä chäi chä không làm phiän ai hät. Quá läm, chú chä bò quanh trong phäm vi đä c tiäu Công Sän “khoanh vùng”. Sä Khánh Vân, tiäu Công Sän và nhäng khách đän lä chùa đäu cäm thäy vui vä khi đùa chäi väi chú bé. Chú tä ra rät thông minh, bät chä c tiäng nói khá nhanh và biät nghe läi đäy bäo. Không nhä nhäng đäa trä khác, chú không ăn uäng äu, không chäi đä. Khi cän đi cäu đi tiäu chú cũng kêu và chängä i län giúp đä chä không bao giä làm bäy. Vào chùa đä c mä i ngày thì chú biät ngä i. Sau đó không lâu chú đä c täp đäng, täp đi và chä ba tháng sau là chú có thä đi lui täi khäp chùa.

Sä có mät cäa chú nhä trong chùa không làm trängä i viäc tu häc bao nhiêu mà läi tăng thêm sä vui vä nên sä cũng nhä tiäu Công Sän không còn nôn nóng trong viäc tìm tông tích thân nhân đäa bé näa. Bän tháng trôi qua, vän không thêm đä c mät tin gì khác vä gia đình chú nhä, sä Khánh Vân đành cä i:

"Con ai đäm bä chùa này,

Nam mô A Di Đà Phät, con thäy, thäy nuôi!"

Bäy giä sä Khánh Vân mäi tính đän viäc chän mät cái tên cho chú nhä. Không biät con ai làm sao biät hä gì? Sä suy nghĩ räi quyät đänh cho chú nhä läy hä Lý, hä cäa sä. Sä läi đät tên cho chú nhä là Công Uän. ä trong chùa bên cänh sä, tät nhiên Công Uän cũng trä thành chú tiäu.

